

3. KAPITOLA

HARRY

Nad poloprázdny m pohárom whisky som spomínal na pohľad do zvláštnych medových očí, z ktorých sršal strach a pobúrenie. Oproti mne bola taká malá, že by som ju dokázal znieŝť zo sveta jediným pohybom ruky.

Drobná, krehká a nevinná. Po všetkých tých ženách to bude práve ona, ktorá mi dojebe jedinú, na čom mi ešte záležalo?

Sofia vymyslela dokonalý plán, musím uznať. Učila sa od najlepšieho. Lenže nepripustím, aby študent prekonala učiteľa. Nedovolím jej, aby vyhrala.

Prekliata Sophia a... prekliata Cassie!

CASSIE

V parochni vyzerala Bea ako Vivien z *Pretty woman* a peknú tvár si zhyzdila množstvom líčidiel. Vraj, aby ju nespoznali paparazzi. Levi sa pre zmenu nahodil do bieleho obleku a stavila by som sa o celý byt aj s kocúrom, že sa vykúpal v parfume. Z jeho silnej vône sa mi dvíhal žalúdok, hoci sme postávali na čerstvom vzduchu pred klubom.

Napravila som si svoj plný výstrih tak, aby odhaľoval čo možno najviac, a s nádychom som si dodávala odvalu.

V ruke som stískala čiernu vizitku a pohľad som upierala na gýčovito vyzerajúcu budovu.

LocalX nemal práve najlepšiu povest', ako som si zistila na internete, a nachádzal sa na úplnom konci mesta, čo samo o sebe neveštilo nič dobré.

Architekt sa zrejme pokúšal o antický štýl. Pripomínalo mi to pajzel, kam slušné dámy nechodia.

Ešteže ja a Bea nie sme dámy a Levi je Levi.

Vyzeralo to tu skôr ako sídlo nejakého meter a pol vysokého neapolského mafiána s trojkilovou zlatou retiazkou na krku a chľpatou hrud'ou vykúkajúcou spod kvetinkovej košele.

„Nikto ma nesmie spoznať,“ kľučala Bea a znovu sa rozhovorila o tom, že jej Ali vyčistil žalúdok a dostala ultimátum.

„Prestaň už, preboha! Dám mu tie sprosté papiere a ideme preč,“ vravela som nervózne, keď som ich ťahala ku vchodu, nad ktorým blikal neónový názov podniku.

Pred dverami neboli žiadne rady.

Asi bolo pre tunajších štangastov priskoro. Čoraz viac som si uvedomovala, že sem nepatríme.

„Ja sa vôbec neponáhľam,“ ozval sa Levi veselo, pričom som okamžite pretočila oči.

„Dnes je to o práci, nie o zábave,“ odvrkla som. Mala som ísť radšej sama, na to som však bola posratá až za ušami. Vošli sme do podniku, kde nás ožiarilo červené svetlo.

„Panebože, sme v kurvinci,“ šepkala Bea zhrozene.

„Pst!“ Ťahala som ju hlbšie do jamy levovej.

Do uší sa mi dostávali tóny vzdialenej hudby, dlhočizná chodba nemala konca a každých pár metrov som si nad našimi hlavami všimala bezpečnostné kamery.

V žalúdku som cítila ťažký kameň z nervozity, no snažila som sa pôsobiť, že viem, čo robím.

Keď sme sa dostali na koniec chodby, v otvorených dverách stál hrozivo vyzerajúci ochrankár s náušnicou v uchu. Mračil sa na nás. „Vý ste?“ spýtal sa s náznakom akéhosi prízvuku. Bea mi stisla ruku.

„Prišla som za pánom Lintonom,“ odvetila som so zdvihnutou bradou.

„Za Herr Linton? Kto je, scheisse, Linton?!“ zhúkol po nás, až sme všetci traja poskočili.

Rýchlo som z koženkových nohavíc vybrala vizitku a podala mu ju. „T-toto mi dal. Mám sa s ním stretnúť o pätnásť minút.“

Ochrankár prižmúril oči a študoval zlaté písmo na kartičke. Razom sa jeho prísny pohľad vystriedal s prekvapeným. „Ja nevedieť, že pán Habibi čakať návšteva! Nevadí, počkať. Volám!“ hulákal už bez agresívneho podtónu a niečo povedal do mikrofónu na svojej čiernej polokošeli.

„Habibi?“ pýtal sa Levi.

„Hej, to tam napísal, neviem ale, čo to znamená,“ odvetila som mu nezaujato. To už chytil do ruky telefón a googlil. Prečo to nenapadlo aj mne?

„Vý môct' íst' dnu, stále rovno, tam vás čakať Diesel,“ vravel ochrankár, no nič som mu nerozumela.

„Dobre,“ pritakala som i tak, vzala si naspäť vizitku a viedla svojich kamarátov ďalšou chodbou, vidiac na konci niečo svetielkujúce.

„Prečo Diesel? Prečo nie benzín? Alebo LPG?“ Bea sa pokúšala vtípkovaním zakryť hysterický podtón.

Bola zvyknutá na luxusnejšie priestory.

„Habibi znamená miláčik, je to po arabsky,“ vravel Levi, keď som náhle zastala a obaja do mňa zozadu drgli. To, na čo som hľadela, ma paralyzovalo a mojich priateľov zrejme tiež.

Pred nami sa rozprestieral obrovský priestor ožiarený lasermi, svetielkami, disko guľami a UV svetlami. Až na gýčový vstup vyzeral podnik ako obyčajná diskotéka. Oba boky priestoru lemovali dva dlhé, nevedno-kdekončiacie bary, v strede medzi nimi bol voľný priestor na tancovanie a na najodľahlejšom mieste od nás sa vynímalo vyvýšené miesto, ktoré bolo akoby imitáciou divadelného pódia. Lenže jeho vznešenosť narúšalo červené osvetlenie a tri striptérske kovové tyče.

Fakt sme v kurvinci! Bea mala pravdu.

Čo? Prečo? Ako? Otázky mi napádali ochromený mozog a ústa som nedokázala zavrieť ani násilím.

„Vás pustil Steiner?“ Vyrušil ma v úvahách hrubý hlas. Ocitla som sa zoči-voči asi dvojmetrovému nadšencovi posilňovne s vyholenou hlavou, tmavými očami a tetovaním na krku.

„Už viem prečo Diesel. Ty si ako Vin Diesel,“ vzdychla pri mne Bea zasnene. Zdalo sa, že jej kríza bola zažehnaná. Dotyčný po nej zazrel.

„Ideme za pánom Lintonom,“ prerušila som trápnu situáciu.

„Pozval ju Habibi,“ skočil mi do reči Levi, žmurkajúc na steroidového obra. Bolo mi jasné, že tí dvaja za mnou slintajú.

„V poriadku, poďte si po náramky, a keď ste tu prvýkrát, musíte prejsť krátkou registráciou,“ oznámil pán pohonná hmota. Mlčky sme ho nasledovali.

Vzduch v podniku bol ťažký od cigaretového dymu a pary, ktorú vypúšťal parostroj. Očkom som sledovala zopár vyobliekaných žien v príliš sexi oblečkoch a niekoľko mužov zdržujúcich sa pri nich. Na začiatku baru malo svoje miesto niečo, čo sa podobalo recepcii. Za pultom postával štíhly muž s čírom vyčesaným do strany a už z diaľky sa na nás usmieval.

„Vitajte v LocalX, zlatíčka. Šupnite mi svoje občian-

ky a povedzte, za čím vaše srdce piští. Hľadáte partnera? Partnerku? Oboje? Alebo len nezáväzný flirtík?“ Zženštilý hlas recepčného spustil Levi-radar. Ten sa už s úsmevom opieral o pult a ponúkal svoj preukaz premotivovanému fešákovi.

„Prepáčte, ale ja tomu nerozumiem. Prečo si musíme vybrať?“ Vykročila som vpred a podávala mu občiansky.

„Každý prvý piatok v mesiaci máme v lokáli zoznamovaciú párty,“ odvetil zaskočený mladík.

„Sme v bordeli?“ spýtala sa Bea vystrašene a ako jedinú sa odmietla legitimovať.

Mladík sa zasmial a pretiahol môj doklad cez čítačku. „Nie, drahá. LocalX je vychýrený nočný klub.“

„To je to isté,“ zavrčala a rázne pristúpila k mužovi bližšie. „Ja sa tu nemôžem registrovať!“

Zažmurkal na ňu s prekvapeným výrazom v tvári a potom sa uškrnul. „Ja vás poznám...“ začal, no Bea mu rýchlo podala ruku so zrolovanými bankovkami.

„Nie, nepoznáte ma a nesmiem sa registrovať,“ vrazil ticho a hypnotizovala ho modrým párom očí. Diesel stál pár metrov od nás a cez hlasnú hudbu Bein úskok nemohol počuť.

V žalúdku sa mi diali podivné veci.

Kam som to zatahla svojich priateľov?

Kam ma ten idiot Linton, preboha, zavolať?!

„Och, samozrejme, slečna Taylorová, váš preukaz nám čítačka neberie, tak to do systému nahodím ručne,“ povedal po chvíľke, keď si pod pultom zrátal nemalú hotoť.

„Vďaka,“ povedala Bea cez zuby a zabíjala ma pohľadom. Perami som jej naznačila, že je mi to ľúto.

„Výborne. Pozrite si ponuku náramkov a povedzte, o ktorý máte záujem. Bez nich sa dnes po klube nemôžete pohybovať. Zatiaľ vám vystavím členskú kartu.“

„Ja si prosím ten flirt,“ naťahoval Levi ruku bez toho,

aby pozrel do displeja tabletu. Pretočila som očami a spolu s Beou sme si prečítali náramkové menu.

Och, aká sprostosť!

Ružový – žena hľadá muža.

Modrý – muž hľadá ženu.

Dúhový – LGBT.

Žltý – skupinové radovánky.

Červený – flirt na jednu noc.

Čierny – špeciálne požiadavky.

Biely – nehľadám nič.

Ticho sme zanáďavali, pohoršené tým, čo tu zákazníci hľadajú a čo dostávajú.

„Biely!“ vykriekli sme takmer naraz a čakali svoj náramok. Recepcný sa na našej reakcii zasmial a pokrútil hlavou. Napriek tomu nám vyhovel, a tak sme o dve minúty neskôr s pánom pohonná hmota kráčali okolo kožených boxov k neprehliadnuteľnému schodisku zo skla, osvietenému farebnými svetlami.

„Suchárky.“ Posmieval sa nám Levi, za čo sme ho obe prebodli pohľadmi.

„Habibi sa zdržiava v privátnej zóne,“ oznamoval po ceste Diesel. Prikývla som bez zbytočných poznámok. Málokedy som nenachádzala slová, no toto miesto ma ochromovalo. Doslova a do písmena.

Vo vysokých opätkoch som kráčala po strmom schodisku a občas sa pozrela dole na rozľahlý parket, ktorý sa pomaly, ale isto plnil.

Nádych, výdych, Astonová! Ty to zvládneš! Podvedomie mi dodávalo patričnú guráž, aby som sa vyrovnala s mužom, ktorý ešte len zistí, s kým má tú česť.

Privátna zóna sa ničím neodlišovala od VIP priesto-

rov, aké nájdete v iných disko kluboch. Súkromné poschodie bolo strážené ďalšími dvoma ochrankármi, ktorí si preverili naše nové členské karty, neverbálne sa na niečom dohodli s Dieselom a potom nás vpustili za zátarasu.

Páni! Výhľad odtiaľ bol neskutočný.

Vysoké zábradlia v antickom štýle vôbec nenarúšali výhľad na scenériu pod nami. Takto zhora mi hlavná miestnosť pripadala ako jama.

Jama plná sexuchtivých zákazníkov, neviazanej zábaavy a nerestí. Výčnelok spoločnosti. Verejné tabu...

Na poschodí sa nachádzal súkromný bar s dvoma sporodetými barmankami, na sedenie slúžili luxusné kožené boxy dostatočne vzdialené od seba, aby mal každý zákazník súkromie.

„Vidiš ho?“ pýtala sa ma Bea. Okolo nás bol asi tucet mužov, na moje prekvapenie aj v oblekoch, no pán Harry Theodor Idiot Linton nikde. Žmúrila som nadávajúc si, že som si nedala kontaktné šošovky. Ochrankári nás dovedli až sem, čiže musel byť tu.

„Nie, nevidím. Opýtam sa pri bare, podme.“

„Konečne slovo do bitky.“ Levi ma potľapkal po ramene a prvý pochodoval k neónmi osvietenému baru, pod ktorým jeho biely oblek zažiaril ako maják v tme.

Barmanka mala na sebe šortky a niečo, čo sa podobalo skôr na podprsenku ako na tričko. Pri nej mi môj výstrih pripadal až príliš decentný, hoci som dnes chcela vyzerať sexi.

„Dáte si?“ spýtala sa ma nezaujato, kým mňa zaujali jej krikľavé modré vlasy, septum v nose, guľôčkový pírasing v strede nad hornou perou a farebne potetované ruky a krk. Žuvala žuvačku a tvárila sa znudene.

„Trikrát dvojité Jack s colou a ľadom,“ zahlásil Levi automaticky.

Drgla som doňho. „Som tu pracovne. Ktorú časť slova si nepochopil?“

„Trochu sa odviaž, dievča. Zrejme máš prisilno stiahnuté vlasy gumičkou, ukáž!“ podpichol ma a rýchlym pohybom mi ich rozpustil.

Už-už som ho chcela vyfliaskať, keď sa k nám nahla modrovlasá barmanka cez bar, až sa jej prsia dotkli pracovnej dosky.

„Kozy máš svoje?“ pýtala sa ma nahlas a nafúkla ružovú bublinu zo žuvačky.

Šokovane som na ňu vyvalila oči. „Čo prosím?“

„Či máš kozy svoje, alebo upravené. Si hluchá? Kamošovi si povedala, že si tu pracovne.“

Zopár sekúnd som ostala zarazená a zreteľne vykoľajená, kým som našla vlastný hlas. „Čo ťa je do toho? Som tu pracovne, ale nie tak, ako si myslíš. Prišla som za pánom Lintonom,“ odvrkla som podráždene. „Všetci ho tu voláte Habibi.“

V barmankinej tvári sa vystriedalo niekoľko emócií. Najprv si ma prekvapene prezerala a potom sa uškrnula. „Jasné. Niečo mi spomínal, len sa obávam, že si budeš musieť počkať. Nie si na rade,“ vyslovila posmešným tónom a hlavou kývla na opačnú stranu, kde sa nachádzali vyvýšené lôže.

Vtedy som ho zbadala a srdce mi prudko zabubnovalo v hrudi.

„Môj ty Boh všetkých sexi chlapov na planéte,“ zasyčala za mnou Bea a prisahala by som, že sa jej jazyk vyroloval z úst až po predlaktia.

„Mám erekciu,“ šepol Levi.

Nezmohla som sa na slovo.

Harry Theodor Idiot Linton stál pri zábradlí v obtiahnutých čiernych nohaviciach a čiernom tielku, ktoré odhaľovalo takmer všetky jeho fascinujúce tetovania na tele, a objímal mladú ženu s dlhými blond vlasmi.

Neobchytávali sa, dokonca sa ani nebozkávali, no ten výraz, akým ju prepaľoval, iskril všade navôkol.

Bol ako had. Pohľadom omamoval svoju obeť, ktorá si to zjavne užívala.

Keď som si predstavila, že namiesto tej blondínky tam stojím ja a on ma obopína pokreslenými svalnatými rukami, nohy sa mi zachveli.

Astonová, šibe ti?! Podvedomie mi dalo k. o. a snažilo sa spojiť s rozumom, ktorý mi na moment vypovedal službu.

„Je to on?“ pýtala sa Bea so zatajeným dychom, takmer ju nebolo počuť.

Prikývla som a pokúšala sa vyrovnat' s tým, čo som práve videla.

„Tie drinky,“ zakňučal Levi, „rýchlo, prosím.“

S prudkým nádychom som si prekrížila ruky a zaťala zuby. „Idem tam!“

„Habibi nie je rád, keď ho niekto ruší,“ upozornila ma barmanka. Zazrela som na ňu a vybrala sa aj po varovaní vpred.

Bolo mi jedno, či sa bude hnevať. Mali sme dohodnutú schôdzku, zatiahol ma do akéhosi pajzlu, kde ho všetci oslovujú divnou prezývkou, a bez hanby opiera o zábradlie nejakú ženskú a preťahuje ju pohľadom! Nie, toto sa v korektnom biznise nerobí a my ten zasraný biznis máme!

Keď som bola dva metre od nich, zastala som. Bližšie som sa neodvážila.

„Ehm, ehm,“ prečistila som si hrdlo tak nahlas, aby ma počuli.

„Teraz nie,“ odbil ma bez toho, aby sa pozrel, kto mu stojí za chrbtom.

„Teraz áno!“ oponovala som mu.

Pustil zábradlie a pomaly sa otočil. S našťvaným výrazom v tvári a so zaťatou čeľusťou ma prepálil pohľadom, až sa mi roztriasli kolenná.

Zase!

„Pán Linton, máme schôdzku, ak si nespomínate.“
Bojovne som vystrčila bradu.

Zhlboka sa nadýchol, očami ma preklial na veky vekov a niečo rýchlo povedal žene s príliš krátkymi šatami. Tá mu v tichosti odpovedala, žmurkla naňho a vybrala sa tam, odkiaľ som prišla, k baru. Zrejme sa opäť zaradila do poradovníka, za mňa.

„Fajn, našli ste ma,“ povedal náhle a prichytil ma pri tom, ako som celý čas zazerala na to lacné dievča. Možno to bol pracovný pohovor, napadlo mi, ani som nevedela prečo.

„Áno, som tu. Rada by som vedela, prečo ste ma zavolali do tohto podradného podniku. Nemohli sme sa stretnúť vo vydavateľstve?“

„Jedinou podradnou vecou na tomto podniku sú ľudia, ktorí si myslia, že je podradný.“

„Čo si to...“

Skočil mi do reči: „Sám som prekvapený, že ste prišli. Myslel som, že to vzdáte, ale zrejme som sa mýlil.“

„Pamätajte si, že ja sa nikdy nevzdávam,“ syčala som jedovato a krmila som zlosť vo svojom vnútri.

Nikdy som k nikomu neprechovávala väčšie nesympatie ako k tomuto arogantnému alfa samcovi, ktorému som chcela jeho správanie oplatiť rovnakou mincou.

„Zaujímavé. Vašu vytrvalosť si rád otestujem. Nechcete mi nahradiť, čo ste práve mojím príchodom prerušili?“
Provokačne nadvihol jedno obočie.

Moja trpezlivosť mi dala zbohom a odletela prvým letom do teplých krajín.

„Tak a dost! Neviem, čo si o sebe myslíš, ale so mnou sa nebudeš baviť, akoby som bola nejaká štetka! A vyprosujem si, aby si si zo mňa robil žartíky, Habibi.“ Jeho prezývku som vyslovila ironicky, presladene a s grimasou.

Naklonil sa ku mne hrozivo ako lavína, čo ide zasypať

bezbranného lyžiara. Oči mal doširoka roztvorené a nebezpečne sa mu v nich zalesklo. Cítila som sa pri ňom malá a... slabá. Na sekundu som oľutovala svoj neovládateľný syndróm predbiehajúcej sa papule.

„Tak po prvé, pravidlá určujem ja, po druhé, tiež si vyprosujem, aby si sa so mnou bavila týmto štýlom, a po tretie, pre teba som pán Linton!“

Automaticky som od neho odskočila. „Budem sa sťažovať Sophii. Chcem iného redaktora,“ povedala som bez kriku a otočila sa na odchod. Potom mi však napadol argument, ktorý by som inokedy vymyslela až doma vo vani.

Nezaváhala som ani sekundu. „A ešte niečo. Oslovenie pán si musíš zaslúžiť. Nestačí ti na to vták medzi nohami,“ chrstla som mu víťazoslávne do tváre a opäť sa otočila na odchod.

Vtom ma schytil za ruku a pritiahol k sebe.